

KÄIBEVAHENDITE KASUTAMISE TÕHUSUSE ANALÜÜSIMISE ÜLDMETOODIKA

U. Mereste

Rahanduse ja krediidi kateeder

Majandusettevõtte käibevahendeid kasutatakse seda paremini, mida kiiremini nad käibivad. Seega taandub käibevahenditena ettevõtte käsutusse antud summade kasutamise tõhususe analüüsimine praktiliselt nende käibe- ehk ringluskiiruse uurimisele.

Käibevahendite käibekiiruse iseloomustamiseks kasutatakse kas käibevälde, käibesagedust või käibevahendite koormuse pöördkoefitsienti. Nimetatud näitajad on loomult universaalsed. Nad on ühesuguse eduga rakendatavad kõigis rahvamajandusharudes: tööstuses, põllumajanduses, kaubanduses jm. Universaalselt rakendatav on muidugi ainult nende näitajate arvutamise formaalne meetoodika; nende kvalitatiivne sisu aga muutub, olenevalt iga konkreetse rahvamajandusharu iseärasustest. Käibevahendite käibekiiruse näitajate sisu võib õige mitmeti modifitseerida ka ühe ettevõtte andmete läbitöötamisel. Kaubandusettevõtte majandusliku tegevuse analüüsimisel võib arvutada näiteks kas ettevõtte kõigi käibevahendite käibevälte (a) või üksnes tema kaubavarudesse mahutatud summade käibevälte (b). Vastavalt kasutatud andmetele iseloomustab saadud analüütiline näitav kas kõigi käibevahendite või ainult nende teatava osa kasutamise efektiivsust. Erilist tähelepanu väärib see, et juhul (b) võib leitud käibevälde, ja teisigi käibekiiruse näitajaid, interpreteerida ka kui kaupade käibekiiruse näitajaid (s. o. kaupade käibevälde, kaubavarude käibesagedust jne.). Kui tööstusettevõtte tegevuse analüüsimisel rakendatakse analoogiliste näitajate tuletamisel andmeid mitte kõigi, vaid üksnes tootmisvarudesse mahutatud käibevahendite summade suuruse kohta, võib leitud näitajaid tõlgendada samuti kaht eri viisi: a) tootmisvarudesse mahutatud summade kasutamise tõhususe näitajaina ja b) tootmisvarude käibekiiruse näitajaina. See on võimalik, sest vastavad majanduslikud protsessid (rahasummade ja naturaalsete esemete ringlus) kattuvad antud juhul nii mahult kui ka kiiruselt.

Käibevahendite käibekiiruse näitajate universaalsuse ja mitmekesise majandusliku tõlgendamise võimaluse mõistmisel on suur tunnetuslik ja meetodiline tähtsus. See võimaldab vaadelda üldistatult, ühtsetest metodoloogilistest printsiipidest lähtudes kõiki arvukaid erijuhtumeid, kus neid näitajaid kasutatakse, ning formuleerida nende jaoks ühiseid analüüsieeskirju.

Käesolevas artiklis on lähtutud tinglikust eeldusest, et vaadeldakse kaupade (resp. kaubavarudesse investeeritud summade) käibekiirust üksikutest isemajandavatest kauplustest koosnevas kaubastus. Niisugust eeldust on peetud otstarbekaks käsitluse näitlikustamise huvides. See annab võimaluse kirjeldatavaid suursi majanduslikult konkretiseerida. Tegelikult on aga kogu järgnev arutlus rakendatav kõigi formaalselt analoogilise seadega probleemide lahendamiseks mis tahes rahvamajandusharus ja ettevõttes.

Tähistame käibe maksumuse jaehinnas — kaupluses r ja kaubastus R . Kaubavarude keskmise suuruse kaubastus tähistame analoogiliselt tähega V ja üksikutes kauplustes v^1 . Olgu vaadeldava perioodi pikkus päevades A , keskmine päevakäive kaubastus M ja kaupluses m . Sel juhul on arusaadav, et nimetatud suuruste vahel valitsevad järgmised seosed:

$$R = \Sigma r; \quad V = \Sigma v; \quad M = \frac{R}{A}; \quad m = \frac{r}{A} \quad \text{ja} \quad M = \Sigma m.$$

Nagu teada, arvutatakse kaubastu keskmine käibevälde (K_v) keskmiste kaubavarude maksumuse ja keskmise päevakäibe jagatisena, s. o.

$$K_v = \frac{V}{M} \quad (\text{päeva}), \quad (1)$$

¹ Käibevahendite perioodikeskmine varu (keskmine kaubavaru, materjalide keskmine laovaru jne.) tuleb arvutada bilansiandmete alusel kronoloogilise keskmisena. Selle vastu eksitakse kaubandusettevõtete tööpraktikas väga sageli. Eksitavaid näpunäiteid leidub ka laialt levinud kaubandusökonoomika õpikutes. Nii soovitab prof. S. P. Dneprovski õpikus «Nõukogude kaubanduse ökonoomika» (trükiarv 100 000 eks.!) arvutada keskmisi laovaruid momentrea andmetel aritmeetilise keskmisena ja esitab selle kohta isegi arvnäite. Samal arvamusel on ka nimetatud teose teisi autoreid dots. L. S. Genkina, kes esitab analoogilise arvnäite, ehkki viitab joonealuses märkuses ka sellele, et keskmisi varusid võivat arvutada ka kronoloogilise keskmisena (Vt. Экономика советской торговли, Учебник. Госполитиздат, Москва 1962, lk. 125 ja 300). Samasuguseid näpunäiteid on ka mitmetes teistes kaubandusökonoomikaalastes teostes. Väärib märkimist, et teiste rahvamajandusharude ökonoomikat käsitlevates teostes nii elementaarseid eksimusi peaaegu ei esine. Missuguseid vigu vale keskmise kasutamise tagajärjel võib antud juhul tekkida, seda on näidanud prof. N. N. Rjazov (vt. Н. Н. Рязов, Н. П. Тительбаум, Статистика торговли, М. 1961, lk. 128).

mida on nimetatud ka *käibekiiruseks* ehk *käibivuseks päevades*. Käibevahendid ringlevad ettevõttes seda kiiremini ja on järelikul seda tõhusamalt ära kasutatud, mida lühem on käibevälde. Sama näitav mingi ühe kaupluse kohta (k_v) on analoogiliselt

$$k_v = \frac{v}{m}$$

Viimasele kirjutisele toetudes võib avaldada kaubastu keskmise käibevälde kaupluste individuaalsete käibeväldete kaalutud aritmeetilise keskmisena, s. o.

$$K_v = \bar{k}_v = \frac{\sum k_v m}{\sum m}$$

Teisendades seda avaldist, saame

$$K_v = \sum k_v \psi_m, \quad (2)$$

kus

$$\psi_m = \frac{m}{\sum m}$$

ehk teisiti: ψ_m on üksiku kaupluse käibe osatähtsus kaubastu üldises pävakäibes. Arvuliselt ei erine viimane millegagi kaupluse käibe ja kaubastu üldkäibe jagatisest kogu perioodi kohta, millega

$$\frac{r}{\sum r} = \psi_r = \psi_m$$

Mõnevõrra teisest vaatenurgast lähtudes võib avaldist (1) teisendades saada

$$V = \sum k_v m. \quad (3)$$

Kaubastu keskmine käibesagedus (K_s) leitakse käibe maksumuse ja keskmiste varude maksumuse jagatisena

$$K_s = \frac{R}{V} \text{ (korda)} \quad (4).$$

Käibesagedus näitab, mitu korda on kaubavarud vaadeldava perioodi jooksul keskmiselt uuenenud. Vastupidiselt käibevältele iseloomustab käibesagedus vaadeldavate summade seda paremat ära kasutamist, mida suurem ta on. Keskmise käibesageduse valemit teisendades selgub, et temagi on üksikute kaupluste individuaalsele käibesageduste (k_s) kaalutud aritmeetiline keskmine, s. o.

$$K_s = \bar{k}_s = \frac{\sum k_s v}{\sum v}$$

mida võib kirjutada ka

$$K_s = \sum k_s \psi_v \quad (5)$$

kus ψ_v on kaubastu kaubavarude struktuur üksikute kaupluste lõikes, s. o.

$$\psi_v = \frac{v}{\sum v}$$

Analoogiliselt seosele (3) võib tuletada ka, et

$$R = \sum k_s v \quad (6)$$

Nii käibesagedus kui käibevälde on loomult staatika näitajad. Nad iseloomustavad üksnes seda, kui kiire oli käibevahendite (resp. kaubavarude) käive mingil uuritava perioodil. Soovitakse analüüsida käibevahendite kasutamise tõhususes toimunud nihkeid ja määrata kindlaks neid põhjustanud tegurite mõjuulatusi, tuleb arvutada käibevälte või -sagedused vähemalt kahe eri perioodi kohta ja konstrueerida neist vastavad analüütilised indeksid, juhindudes seejuures üldkehtivast indeksiteooriast. Käesolevas artiklis on püütud demonstreerida indeksiteooria üldmetodoloogiliste juhtnööride paikapidavust ka käibevahendite käibekiiruse uurimisel ning selgitada ühtlasi mõningaid sellega seoses kerkivaid eriküsimusi.

Nagu muidki nähtusi, võib ka käibevahendite käibekiirust uurida kahest eri vaatekohast: kas tegurina, mis põhjustab teiste nähtuste muutumist ehk aktiivses funktsioonis, või siis mitmesuguste teiste nähtuste mõju kajastajana ehk passiivses funktsioonis.

Aktiivses funktsioonis avaldab käibevahendite käibekiiruse mõju nii kaubastu keskmiste kaubavarude suurusele kui ka käibe maksumusele (s. t. käibe suurusele). On arusaadav, et mida kiiremini käibevahendid ringlevad, seda väiksemad võivad olla nende keskmised varud ja seda suuremaks kujuneb käive. Vastavaid seoseid väljendavad valemid (3) ja (6). Neis esinevatest agregaatsummadest saab konstrueerida järgmised analüütilised teguriindeksid:

a) käibevälte indeksi²

$$I_{k_v} = \frac{\sum k_{v1} m_1}{\sum k_{v0} m_1} \quad \left(= \frac{V_1}{\sum k_{v0} m_1} \right), \quad (7)$$

² Esitatavate indeksite tuletamise meetodikat, samuti ahelasendusmeetodit, millele edasises vihjatakse, on käsitletud üksikasjaliselt teisel, vt. U. Mereste, Indeksiteooria, TRU, Tartu 1961.

mis mõõdab kaubastu kaubavarudesse mahutatud käibevahendite summa suhtelist muutumist selle tagajärjel, et käibevahendite käibekiirus kaubastu kauplustes muutus.

Viimase teguri absoluutset mõju (tähistame selle $\Delta(k_v)V$) mõõdab ahelasendusmeetodi kohaselt arvatud vahe

$$\Delta(k_v)V = V_1 - \Sigma k_{v_0} m_1$$

See ongi summa, mis ettevõttel on läinud korda vabastada käibevahendite ringluse kiirendamise tagajärjel. Kui saadud vahe on plussmärgiga, siis on tegemist käibevahendite ringluse aeglustumise tagajärjel täiendavalt käibesse mahutatud («kinni külmutatud») summaga;

b) käibesageduse indeks

$$I_{k_s} = \frac{\Sigma k_{s1} v_1}{\Sigma k_{s0} v_1} \quad (= \frac{R_1}{\Sigma k_{s0} v_1}), \quad (8)$$

mis iseloomustab kaubastu käibe maksumuse muutumist selle toimel, et käibevahendite käibesagedus kaubastu kauplustes on muutunud. Mitme rubla võrra on suudetud müüa kaupu käibevahendite käibekiiruse muutumise tõttu rohkem või vähem, seda näitab absoluutarvudes

$$\Delta(k_s)R = R_1 - \Sigma k_{s_0} v_1$$

Missuguse näitarvu abil käibevahendite ringluse kiirust iseloomustatakse, kas käibevälte või käibesageduse abil, see sõltub täielikult analüüsija suvast. Ka indeksite arvutamisel, kui analüüsijat huvitab ainult indeksite üldistav tähendus, on ükskõik, kas kasutatakse käibevälte või käibesageduse indeksit. Huvitab aga analüüsijat indeksi analüütiline tähendus³, s. o. käibevahendite kasutamise efektiivsuse mõju kas kaubavarudele või käibele, siis ei ole indeksi valik enam suvaline, sest kumbki indeks väljendab käibevahendite käibekiiruse muutumise mõju erinevale resultaatnähtusele. Käibevälte indeks mõõdab käibekiiruse muutumise suhtelist mõju kaubavarudesse mahutatud käibevahendite summale, käibesageduse indeks aga näitab, kuidas muutus selle tagajärjel käibe maksumus. Järelikult on nende indeksite tunnetuslikud ülesanded erinevad ja iga

³ Teguriindeksi analüütilises ja üldistavas tähenduses tõlgendamise üksikasjalist käsitlust vt. U. Mereste, op. cit. lk. 35 jj. või U. Mereste, Indeksite kasutamisest kaubandusettevõtete majandusliku tegevuse analüüsimisel, Kaubanduslaseid õppematerjale kvalifikatsioonikursustest osavõtjatele III, TRÜ, Tartu 1963, lk. 15.

kord tuleb neist valida just see, mis võimaldab lahata parajasti uurimisobjektiks olevat nähtust.

Mitmeti samalaadsetele järeldustele jõuame ka siis, kui vaadelda võimalusi, mida eespool käsitletud tegurüsteemid pakuvad käibevahendite käibekiiruse analüüsimiseks passiivses funktsioonis. Käibekiiruse muutumisse suhtutakse sel juhul kui uurimisobjektiks olevate tegurite mõju peegeldusse.

Üldise indeksiteooria alusel tuletame kõigepealt keskmise käibevälte ja käibesageduse muutuva struktuuri indeksid

$$I_{K_v} = \frac{K_v}{K_{v0}} (= \frac{\bar{k}_v}{\bar{k}_{v0}}) \quad \text{ja} \quad I_{K_s} = \frac{K_s}{K_{s0}} (= \frac{\bar{k}_{s1}}{\bar{k}_{s0}}),$$

mis iseloomustavad käibevahendite keskmise käibekiiruse muutumist kõigi tegurite mõjul, millest see üldse oleneb. Toetudes avaldistele (2) ja (5), võib ülal lihtindeksitena avaldatud muutuva struktuuri indeksid viia agregaatkujule

$$I_{\bar{k}_v} = \frac{\sum k_{v1} \psi_{m1}}{\sum k_{v0} \psi_{m0}} \quad \text{ja} \quad I_{\bar{k}_s} = \frac{\sum k_{s1} \psi_{v1}}{\sum k_{s0} \psi_{v0}}$$

ning tuletada neist struktuurinihete indeksid

$$I_{\bar{k}_v}^{str. n.} = \frac{\sum k_{v0} \psi_{m1}}{\sum k_{v0} \psi_{m0}} \quad (9) \quad \text{ja} \quad I_{\bar{k}_s}^{str. n.} = \frac{\sum k_{s0} \psi_{v1}}{\sum k_{s0} \psi_{v0}} \quad (10)$$

Neist indeksitest iseloomustab esimene ($I_{K_v}^{str. n.}$) keskmise käibevälte muutumist kaubastu kaubakäibe struktuuri muutumise tagajärjel ja teine ($I_{\bar{k}_s}^{str. n.}$) keskmise käibesageduse muutumist kaubastu kaubavarude struktuuri muutumise tagajärjel.

Nii selgub nendegi indeksite puhul, et käibevälde ja käibesagedus võimaldavad indeksitesse paigutatuna analüüsida kumbki erinevate nähtuste struktuuris toimunud nihete mõju käibevahendite keskmisele käibekiirusele. Tähelepanu vääriv uus moment on see, et kui eespool vaadeldud püsiva struktuuri indeksites seostus käibevälde kaubavarude suurusega (7) ja käibesagedus käibe maksumusega (8), siis struktuuriindeksite puhul on vastupidi. Just $I_{\bar{k}_v}^{str. n.}$ võimaldab määrata käibe, ja indeks $I_{\bar{k}_s}^{str. n.}$ varude koostises toimunud nihete mõju keskmisele käibekiirusele.

Vaadeldud indeksitega tutvumine võimaldab vastata muuseas ühele praktikas õige sageli üles kerkivale küsimusele: miks üldse kasutada mitut erinevat käibevahendite käibekiiruse näitajat? Kas ei saaks asja lihtsustada, leppida kokku, et hakatakse kasutama

ainult üht, näiteks käibesagedust, ja teistest loobutakse? Esitatust peaks olema selge, et niisugust lihtsustamist ei saa lubada. See võrduks analüüsivõimaluste tunduva ahendamisega. Vajalikud on kõik kolm käibekiiruse näitajat, ehkki mingi ühe konkreetse analüüsiprobleemi lahendamiseks sobib neist alati ainult üks. Niisiis tuleb neid näitajaid mitte ainult tunda, vaid osata neist analüütiliste teguriindeksite tuletamisel iga kord ka ainus sobiv välja valida.

Analüüsivõimaluste laiendamise seisukohalt väärrib senisest suuremat tähelepanu ka käibevahendite koormuse pöördkoefitsient.

$$C = \frac{1}{R}$$

Seda näitajat võib mõtestada kui käibevahendite summat, mis on vaja selleks, et arendada ühe rubla eest käivet. Tihtipeale avaldatakse ta sajaga korrutatult, siis võib seda tõlgendada kui kopikate arvu, mis on keskmiselt vaja ühe rubla suuruse käibe puhul käibevahenditena kaubararudesse mahutada.

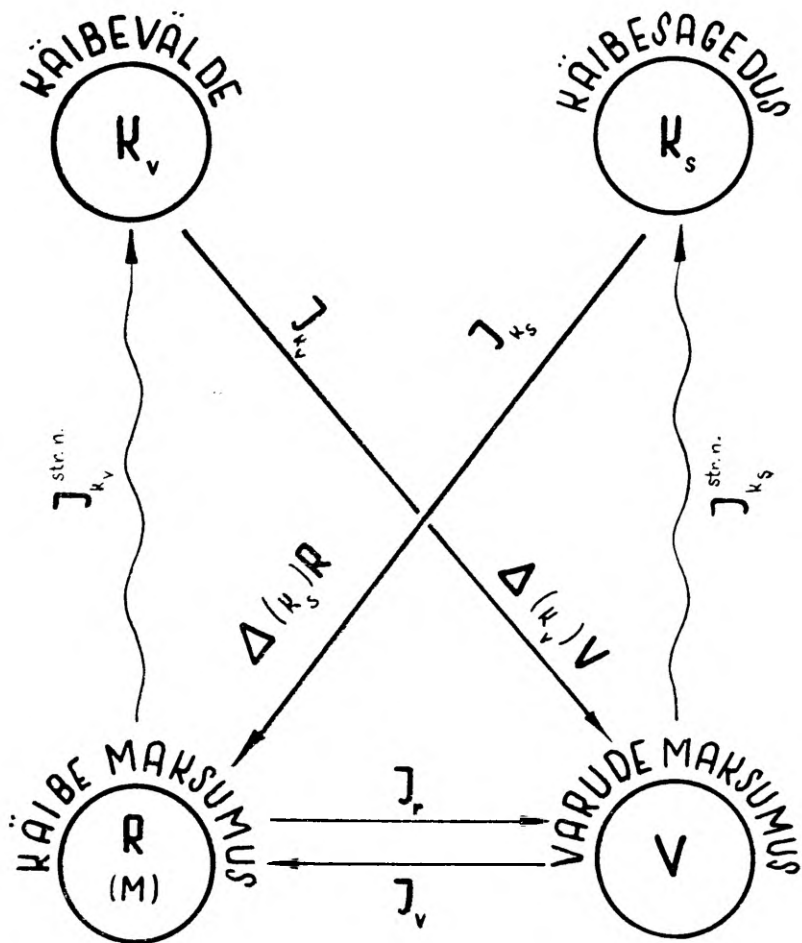
Loomulikult on käibevahendid seda enam koormatud, mida vähem neid vaja läheb ehk mida väiksem on koefitsient C numbriline väärtus. Terminiga *pöördkoefitsient* ongi tahetud rõhutada just toda pöördvõrdelisust tema väärtuse ja käibevahendite koormuse vahel, mida ta mõõdab. Võrreldes koefitsienti C mitmesuguste tööjõu- ja materjalimahukuse näitavudega, on kerge näha, et temas väljendub kaubakäibe käibevahenditemahukus. Seepärast võikski teda nimetada teisiti ka kaubakäibe (tööstusettevõttes vastavalt toodangu) käibevahendite suhtelise mahukuse näitajaks.

Põhimõtteliselt samasuguste arutlustega, nagu seda käibesageduse ja käibevälte indeksite tuletamisel eespool demonstreeeritud, võib saada ka koefitsiendist C rea analüütilisi indekseid, mis muudavad pildi käibevahendite kasutamisele mõju avaldanud tegurite vastastikustest seostest tunduvalt täielikumaks.

Seosed käibe mahu, käibesse investeeritud vahendite summa ning käibekiiruse näitajate vahel väärivad üldse lähemat vaatlemist. Piirdudes ainult käibesageduse ja -vältega kui praktilas levinud näitavudega, on nimetatud seoseid püütud graafiliselt kujutada joonisel 1. Esitatud seosed pole kuigi keerukad ja indeksteoorias orienteeruv analüüsija võib neid raskusteta alati üksteisest tuletada. Peatume siiski enne skeemi vaatlemisele asumist lühidalt indeksitel, millele eespool pole vihjatud. Need on

$$I_m = \frac{\sum^k v_o m_l}{\sum^k v_o v_o},$$

mis mõõdab käibe maksumuse muutumise mõju käibevahendite varude suurusele ja

Joon. 1. Seosed käibe (resp. toodangu) maksumuse R , käibevahendite varude suuruse V ja käibekiiruse näitajate K_v ja K_s indeksite vahel. Nooled näitavad tegurite aktiivseid mõjusuundi, noolte juurde märgitud sümbolid viitavad indeksitele ja ahelasendusmeetodil leitud vahedele, mis võimaldavad määrata vastavate tegurite suhtelise või absoluutse mõju suurust. Sirged nooled näitavad suuruste mahu, lainelised nooled struktuuri mõju.

$$I_v = \frac{\sum k_{so} v_1}{\sum k_{so} v_0}$$

mis näitab, kuidas varude suuruse muutumine mõjustas käibe maksumust. Absoluutsed mõjuulatused $\Delta(v)R$ ja $\Delta(m)V$ niisamuti kui $\Delta(\psi_m)K_v$ ja $\Delta(\psi_v)K_s$ on leitud ahelasendusmeetodil vastavate indeksite lugejate ja nimetajate vahedena.

Skeemilt selgub näitlikult, missuguses suunas vaadeldavad suurused teistele aktiivset mõju avaldavad ning missuguste teiste tegurite mõjul nad ise muutuvad. Joonise abil on hõlpus veenduda, et näiteks varude suurus sõltub käibe mahust ja käibevältest. Varude endi muutumine avaldab mõju käibe suurusele ja vahendite käibesagedusele. Seejuures on tähelepanav, et käibe suurusele avaldab mõju varude maht, käibevahendite käibesagedusele aga nende struktuur. Samalaadsed järeldused tuleb teha ka käibe maksumuse lähemal vaatlemisel. Selgub, et maksumus sõltub käibevahendite varu suurusest ning teiselt poolt käibesagedusest. Aktiivselt mõjustab ta oma mahu kaudu varude suurust, struktuuri kaudu aga keskmist käibevälde.

Kui hõlmata skeemil kujutatud seoseid üldisemal kujul, siis võib täheldada näiteks käibe mahu muutumise kahesugust — otsest ja kaudset — mõju varude suurusele. Otsene mõju avaldub selles, et käibe suurenedes peavad mingil määral kasvama ka varud. Seda mõõdab indeks I_m . Kaudset mõju avaldab käibe muutumine varude suurusele käibevälte kaudu. Niisamuti võime eristada ka varude otsest ja kaudset mõju käibe suurusele. Seega lubavad kirjeldatud indeksid käibe suuruse ja käibesse mahutatud käibevahendite summa vahelisi dialektilisi seoseid õige mitmekülgsest analüüsida.

Lõpuks märgitagu, et kõik kirjeldatud (ja skeemil kujutatud) seosed ning nende mõõtmiseks kasutatavad indeksid on *u n i v e r s a a l s e d*, s.t. ühesuguse metoodika alusel uuritavad eranditult kõikide rahvamajandusharude ettevõtetes. Analüüsimise üldisele metoodikale ei avalda mõju ka see, missugusest aspektist käibe struktuuri vaadeldakse, kas mõistetakse selle all kaubakäibe koostist kaupluste, kaubarühmade või kaupade läbilõikes, toodangu sortimendilist või kvaliteedilist (sordilist) struktuuri, toodangu koostist tootmispaiga (tsehhi, jaoskonna, tehase, brigaadi jne.), kasutatud materjali, põllumajanduses näiteks külvise sordi, loomade tõu või muude sellesarnaste tunnuste järgi.

ОБЩАЯ МЕТОДИКА АНАЛИЗА ЭФФЕКТИВНОСТИ ИСПОЛЬЗОВАНИЯ ОБОРОТНЫХ СРЕДСТВ

У. Мересте

Резюме

Оборотные средства хозяйственного предприятия используются тем лучше, чем быстрее они совершают обращение в экономических процессах предприятия. Это значит, что для изучения эффективности использования оборотных средств следует основательно проанализировать скорость их обращения.

В начале статьи характеризуются основные показатели обо-

рачиваемости *resp.* эффективности использования оборотных средств и вводятся соответствующие обозначения. Показатели следующие: 1) оборачиваемость в днях K_v , 2) коэффициент оборачиваемости K_s , 3) коэффициент закрепления оборотных средств C . Они рассматриваются на основе условного примера работы торгового предприятия, состоящего из ряда хозяйственных магазинов. Остальные обозначения в формулах, приведенных в работе: объем оборота отдельного магазина r и торгового предприятия R , среднее количество товарных запасов магазина v и всего торгового предприятия V , длительность периода в днях A , среднесуточный оборот магазина m и торгового предприятия M , индивидуальные оборачиваемости в днях в отдельных магазинах k_v и коэффициенты оборачиваемости k_s .

Излагаются методика анализа оборачиваемости оборотных средств по индексному методу, причем выясняется, что каждый отдельный показатель оборачиваемости различным образом позволяет анализировать результаты хозяйственной деятельности предприятия.

Более детально рассматриваются следующие отдельные аналитические индексы:

1) индекс фиксированного состава оборачиваемости в днях (7), отражающий изменение количества оборотных средств, вложенных в товарные запасы, в результате изменения скорости обращения;

2) индекс фиксированного состава коэффициента оборачиваемости (8), отражающий изменения объема товарооборота вследствие изменения скорости обращения оборотных средств;

3) индекс структурных сдвигов оборачиваемости в днях (9), отражающий изменение средней оборачиваемости вследствие изменения помагазинной (*resp.* повторной и т. д.) структуры оборота и

4) индекс структурных сдвигов коэффициента оборачиваемости (10), отражающий изменение среднего коэффициента оборачиваемости вследствие изменения помагазинной структуры товарных запасов.

В заключительной части статьи указывается на необходимость, в целях углубления анализа использования оборотных средств, уделить больше внимания индексам коэффициента замотности (10), отражающий изменение среднего коэффициента оборачиваемости вследствие изменения помагазинной структуры товарных запасов.